Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Secunda pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Visual Library

non reficit ↄtemplacõe dei. qm̃ cognitio dei excedit omnẽ ſenſũ et intellectũ. In cognicõe vero fidei deus videt. ⁊ aliqualit̃ anima paſcitur. ſed huic diei nox ſuccedit. qꝛ videmus ꝑ ſpeculum in enigmate. donec ad diẽ glorie ꝑuenerim9. vbi abſqꝫ noctis tenebris videbit̃ deus ſicuti eſt. Satiabor dixit. p̃s. cũ apparuerit gl'ia tua. Sexto ꝙ ſi turba eſſet ieiuna deficeret in via. reuera niſi deus aliquẽ cibum ſpũalis intelligẽcie etiã pectoribꝰ miſtraret. deficeret oĩs aĩa. qꝛ nõ in ſolo pane viuit hõ. ſꝫ in v̇bo dei. deficeret etiaꝫ anima in cognicõe ſenſitiua et rõnali. niſi adeſſet fides. in multos laberent̃ errores. ꝓpter cognitionẽ eñ ſenſitiuam crediderunt aliq̇ deũ eſſe figuratũ corꝑis liniamẽtis. ꝓpter cognicõeꝫ aũt itelletiuã errauit Erri9 diſtinguẽs diuã eẽnciã et ſabelli9 ↄfundẽs ꝑſonas. ſꝫ terti9 dies cognicõis fidei firmat mẽtẽ adv̇ſus oĩeꝫ erroris defectũ. heb. 11. fide muri iericho corruerunt. qꝛ fides oĩeꝫ erroris municõeꝫ deiecit. ❙ Septio dicit̃ ꝙ q̇dã ex turba de lõge venerũt. quidã de ꝓpe venerunt. iu dei vicꝫ ↄuerſi qui dei noticiã hẽbant. p̃s. Notus in iudea de9. de longe vero venerunt gẽtiles qui adorabãt ydola. Tho. 13. Nationes de longinquo ad te venient ⁊ adorabunt dñm in te. vel aliter pcĩm qddam eſt originale. qddam actuale. qddaꝫ vero infidelitatis. qui venĩũt ad xp̃m ſolũ habẽtes orginale. nõ multũ venĩũt de lõge. ſꝫ habentes actuale mortale de lõge venĩuũt De longe quidẽ eodem pcĩi genere. qui peccauerũt cogitatu. de longiori vero. qui peccauerunt v̇bo. ſed adhuc de longiori. qui peccauerunt oꝑe. quidaꝫ peccant ex infirmitate. qui minus diſtant. q̇dam ex ignorancia qui diſtant ampli9. q̇daꝫ vero ex electione et ↄplacẽcia. et iſti iaꝫ ſũt a longe. q̇dam aũt ex ↄſuetudine. et iſti ſunt longius. q̇dam vero inuerecũde ⁊ ſine timore. et tales adhuc ſũt longius. quidaꝫ aũt etiã mala que faciunt conantur rõne et factis defendere. et iſti plus diſtant a deo. Sed tercia peccatũ infidelitatis a deo diſtat longiſſime. vnũquiſqꝫ aũt aliquis veniat ad xp̃m cibo ſpirituali indiget ne deficiat in via preſentis ſeculi. p̃s. paraſti cibuꝫ illorum. quoniam in te eſt preparatio eius ⁊c.

Secunda pars.

Ecundo cum dicitur. Et reſponderunt ei. oſtẽditur diſcipulorum defectus dubietatis et ignorancie. et q̃tuor facit. ꝑmittit eñ diſcipuloꝝ dubiũ. Et reſpõderũt ei diſcipuli ſui. tãgẽtes mł̃tiplicẽ difficultatẽ paſiendi turbas ꝑmo ex defectu rei vñ ſupple erit nobis p̃ciũ emẽdi panes. aut ſi adeſſet p̃ciũ vñ erit panis copia Scdo ex multitudine turbe : iſtos : tãte multitudinis. ſicqꝫ famelicos Tercĩo

ex impotētia miſtrantis: poterit quis .i. quis erit tante potentie
Quarto ex diſconueniētia loci: Hic: in ſolitudine vbi victualia
nec dono nec ꝑtio repiunt̄. Quinto qꝛ xp̄us nō ſolū cibare. ſed
etiā ſaturare volebat turbas. vt fortificati redirent ad ꝓpria. al
teram difficultatē addūt. ſaturare qꝛ certe vt ſaturarētur multa
eſca opus erat. Sexto qꝛ etiā fructibꝫ arboꝝ difficile fuiſſet ali
cui tantā ſaturare multitudinē. adiungunt: panibꝫ: q. dicāt. et
ſi difficile eſſet pomis arboꝝ ſaturare turbam. panibꝫ vero ſati
are impoſſibile eſt. K Nota qꝛ cū panis aīe ſit cognitio
veri. et amor boni in rei veritate nō inuenit̄ in ſolitudine p̄ntis
ſeculi. vn̄ quis eſurientē aīam ſaturare poſſit. panis eñ veritatꝭ
mūdane ſciētie multis eſt admixtus erroribꝫ. qꝛ diminute ſunt
veritates a filiis hoīm. rurſ9 panis amoris creature multas ha
bet amaritudines. dicēte Au. 4. ꝯfeſ. miſerere oīs anim9 vinct9
amicitia reꝝ mortaliū. ꝛ dilaniat̄ cū eas amittit. ꝛ tūc ſētit mi
ſeriā q̄ miſer eſt etiā āteq̄ꝫ amittat. nō eſt ergo panis cognitōis
nec amoris creature. qui aīam nr̄am ſatiare poſſit. Scd̄o ponit̄
xp̄i interrogatio: Et interrogabat eos quot panes h̄etis: Re
migi. nō interrogat dn̄s ꝙ neſciat. ſed ob hoc vt dum rn̄deret
ſeptem. quo pauciores dicerent panes. eo magis miraculū dif
famaret̄ et notius fieret Tercō eoꝝ ponit̄ rn̄ſio: Qui dixerunt
ſeptem. Admirare inquit. Cri. diſcipuloꝝ ſapiam. qualiter ſpe
rabāt nō multaꝫ menſe curā ſatiētes. in heremo eñ triduo ꝑma
nentes. ſolum ſeptem panes habebant. L Nota qꝛ mū-
dana phīa ſeptem habet panes liberalium artium. quibus co-
natur cibare ſecularium hominū mentes. Doctores eccleſie ſeptē
habent panes diuine ſcripture. quibus anima reficitur. quoꝝ
primus eſt liber moſayce legis Secundus liber ꝓphetaruꝫ. Ter
tius agyographa .i. dicta ſanctorum. vt Job Dauid Salomō
ꝛc. Quartus eſt liber hyſtoriaꝝ. Quint9 eſt liber euangelii. Sex
tus doctrina apoſtolica. Septimus eccleſie geſta actibus et apo
calipſi contenta. panes mundane phīe fermentati ſūt falſitate
et pompa. ideo abiiciēdi. panes vero ſacre ſcripture azimi ſūt
v̄itate ꝛ puritate i q̄bꝫ aīa debet refici. 1. cor. 5. epulent̄ i fermē
to veteri ꝛc. q̄rto ponit̄ dn̄i p̄ceptū. ꝛ p̄cepit turbe diſcūbere ſup
terrā Nota ſm mgr̄m in hyſtoriiſ quia in alia refectione quādo
pauit domin9 quinq̄ꝫ millia hominū ex quinq̄ꝫ panibꝫ. ꝛ duobꝫ
piſcibus. erat tempus paſche. vnde quia adhuc herba erat ſup
terram dicitur ꝙ turba diſcubuit ſuper fenū. Iſta vero refectio
facta fuit poſt pēthecoſtes quando ꝓpter ſolis feruoreꝫ terre illi9
iaꝫ nō erat herba. vn̄ nō ſup herbā ſꝫ ſup t̄rā diſcubuert̄ turbe.